

Konfidentiellt meddelande

från styrelsen för svenska folkhögskolans lärareförening.

Vid folkhögskolemötet i Östergötland hösten 1902 öfverlades om, huru statens understöd till mindre bemedlade lärjungar bör sökas och fördelas. Efter en längre diskussion, hvarunder uppvisades, att mycket olika grundsatser göra sig gällande vid de särskilda skolorna, uppdrogs åt lärareföreningens styrelse att, med ledning af den förda öfverläggningen, i cirkulär till skolorna betona de grundsatser rörande sökandet och utdelandet af ifrågavarande understöd, hvilka under diskussionen framhöllos.

1:o) Styrelsen vill till att börja med, för den händelse saken icke skulle vara känd af alla, meddela, att regeringen vid understödsmedlens fördelning går så till väga, att den, sedan ansökningarna inkommit, sammanräknar alla sökande och därefter delar det anslag, hvaröfver den har att förfoga, med de sökandes hela antal. Kvoten anger det belopp, som kommer på hvarje sökande.

Af detta är det tydligt, att ju flera man söker för, desto mindre erhåller hvar och en. Den skola, som söker för flera, än som strängt taget kunna anses behöfva understöd, kommer därigenom att trycka ned medelsiffran för hvarje enskild sökande. Å andra sidan, ju färre, som få del af anslaget, desto större och afsevärdare blir understödet för den behöfvande.

En sann solidaritetskänsla inom den svenska folkhögskolan bör följaktligen i detta fall yttra sig så, att man vid hvarje skola söker tillgodose ej enbart dennas intresse, utan de *verkligt behöfvande* elevernas, hvar helst de än befinna sig.

2:o) Enär — såsom af årsredogörelser framgår — den praxis utbildats vid en eller annan skola att ej utdela erhållna anslag till så stort antal elever, som man sökt understöd åt, så erinras, att sådant förfarande måste anses helt och hållet stridande mot kungl. författningens innehåll. Visserligen kan ju hända, att på grund af dödsfall, klandervärdt uppförande eller annan anledning någon enstaka gång undantag måste göras, men bör då alltid anledningen till att mindre bemedlad elev ej erhållit del af för honom

sökt anslag tillkännagifvas, liksom äfven huru denna andel af statsanslaget användts.

3:o) Stundom förekommer, att man reserverar större eller mindre del af årets anslag för att följande läseår tilldelas återkommande elev, vare sig i folkhögskola eller landtmannaskola. Äfven detta förfarande strider uppenbarligen mot kungl. författningens innehåll. Det för året sökta anslaget gifves af staten åt just den årskursens elever och bör därför äfven åt desamma helt och hållet utdelas under denna årskurs samt endast åt folkhögskolans elever. Uppenbar orättvisa tillfogas annars årets mindre bemedlade elever.

*

Det synes vara uppenbart, att om sådana missförhållanden som de påpekade blefve kända af regering och riksdag, detta kunde medföra betänkliga vådor för folkhögskolan, särskildt vid eventuella ansökningar om ökade anslag.

Teodor Holmberg.

Sanfrid Welin.

G. Brockman.

J. V. Jonsson.

Herman Odhner.

